

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : L. Lavric)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Danilov, O. Cojocaru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vișnevskaja Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vișnevskaja Natalia
împotriva Societatea cu Răspundere Limitată „Vitimocom”, Gladciuc Vladislav și Șpiț
Ecaterina cu privire la încasarea datoriei, cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020 prin care s-a respins
apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitimocom” și s-a menținut
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 februarie 2019,

c o n s t a t ă :

La 4 ianuarie 2018, Vișnevskaja Natalia s-a adresat în instanță cu cererea de
chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva S.R.L. „Vitimocom”, Gladciuc
Vladislav și Șpiț Ecaterina prin care a solicitat încasarea din contul S.R.L. „Vitimocom”,
Gladciuc Vladislav și Șpiț Ecaterina în beneficiul Nataliei Vișnevskaja a sumei de 1200
euro și 1453 lei cu titlu de datoriei derivată din plata chiriei și compensarea cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 iulie 2016, Vișnevskaja Natalia în calitate de
locator și S.R.L. „Vitimocom” în calitate de locatar au încheiat contractul de locațiune
potrivit căruia Natalia Vișnevskaja a transmis în posesie și folosință temporară către
S.R.L. „Vitimocom” încăperea ne locativă cu suprafața de 55 m2 situată în mun.
Chișinău, str. Gagarina 1, of. 56, iar S.R.L. „Vitimocom” la rândul lui s-a obligat să
achite chiria lunară în mărime de 500 euro și alte plăți prevăzute de contract.

Reclamanta a indicat că, și-a îndeplinit obligațiile contractuale, a transmis în posesie
și folosință temporară către S.R.L. „Vitimocom” încăperea respectivă, însă S.R.L.
„Vitimocom” nu și-au îndeplinit corespunzător obligația asumată de plată a chiriei,
acumulând o datorie în sumă de 850 euro (pentru luna martie 2017 - 150 euro, pentru
luna aprilie 2017 - 350 euro și pentru luna mai 2017 - 350 euro), fapt confirmat prin
recipisa administratorului S.R.L. „Vitimocom”, Gladciuc Vladislav din 10 mai 2017.

Astfel, prin recipisa din 2 august 2017 se atestă formarea datoriei pentru neachitarea
chiriei în sumă de 350 euro și a datoriei în sumă de 1453 lei pentru luna iulie 2017.

Prin cererea prealabilă din 7 decembrie 2017 a somat locatorul S.R.L.

”Vitimocom” despre necesitatea achitării datoriei, însă cererea prealabilă a fost lăsată fără răspuns și executare.

La 31 mai 2018, prin cerere reclamanta a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului S.R.L. ”Vitimocom”, Gladciuc Vladislav, dat fiind că pârâta S.R.L. ”Vitimocom” nu dispune de suficiente mijloace financiare, invocând prevederile art.76 al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14 iunie 2007.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 februarie 2019, acțiunea înaintată de Vișnevskaja Natalia, a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul S.R.L. ”Vitimocom” în beneficiul Nataliei Vișnevskaja datoria la plata chiriei în mărime totală de 1200 euro și 5163 lei, suma de 1453 lei cu titlu de servicii comunale neachitate, 150 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 560 lei cu titlu de cheltuieli de citare.

S-a respins ca neîntemeiate pretențiile formulate împotriva lui Gladciuc Vladislav și Șpiț Ecaterina cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul S.R.L. ”Vitimocom” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 889,11 lei.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, S.R.L. ”Vitimocom” a acumulat o datorie pentru plata lunară a locațiunii confirmată prin recipisele întocmite chiar de către administratorul S.R.L. ”Vitimocom”, Gladciuc Vladislav, care a recunoscut existența datoriei.

Cu referire la pretenția privind încasarea solidară a datoriei instanța reținut că, raporturile contractuale au fost încheiate între Vișnevskaja Natalia și S.R.L. ”Vitimocom”, în calitate de persoană juridică, iar în temeiul art.61 alin.(1) din Codul civil, persoana juridică își exercită drepturile și obligațiile prin intermediul administratorului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 martie 2019, Vișnevskaja Natalia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 februarie 2019, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, s-a respins apelul Vișnevskaja Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 februarie 2019.

La 7 mai 2020, Vișnevskaja Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 februarie 2019 și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a pretențiilor.

În motivare a invocat că, la examinarea cauzei instanța nu a luat în considerație recipise semnate de către administratorul S.R.L. ”Vitimocom”, Gladciuc Vladislav, care a recunoscut existența datoriei.

S.R.L. ”Vitimocom”, la momentul actual este în faliment, întreprindea nu dispune de surse de venit.

La emiterea hotărârilor instanțele investite cu judecarea fondului nu au respectat prevederile art.130 din Codul de procedură civilă și nu au dat o apreciere corectă probelor administrate și argumentelor invocate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 ianuarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de

la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare instanța de apel a expediat părților decizia motivată la 3 februarie 2020, însă date referitor la data recepționării lipsesc de la materialele dosarului.

Totodată, prin dispoziției nr.1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență (17 martie-15 mai) termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Prin urmare, ținând cont de faptul că termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă se împlinește în perioada stării de urgență, însă acesta a fost suspendat pe perioada (17 martie 2020-15 mai 2020), cererea de recurs declarată la 7 mai 2020, este depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 26 iunie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, corespondența fiind returnată instanței cu mențiunea nereclamat (f. d.170-171).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma

probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vișnevskaja Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vișnevskaja Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru